

تعیین حساسیت و ویژگی روش‌های الیزای خانگی در تشخیص لپتوسپیروز

در سرم

حمدیرضا هنرمند^{*} (Ph.D)، مطهره نظافت طبالوندی^۱ (M.Sc)، آبین حیدرزاده^۱ (Ph.D)، بهرام سلطانی^۱ (Ph.D)، ابراهیم میرزاچانی^۱ (Ph.D)، مهدی آسمار^۲ (Ph.D)

۱ - دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات سلولی و ملکولی

۲ - دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاھیجان

چکیده

سابقه و هدف: لپتوسپیروز یک بیماری مشترک انسان- حیوان بسیار شایع در جهان است و در استان گیلان شیوع فصلی و به ویژه در شالی کاران دارد. تشخیص لپتوسپیروز با اتكا به علائم بالینی به دلیل تشابه آن با اغلب عفونت‌های حاد مشکل است. چون مشاهده مستقیم حساسیت اندکی دارد و کشت نیز به دلیل کند رشد بودن باکتری بسیار وقت‌گیر بوده و موارد منفی کاذب زیادی دارد، آزمون‌های سرولوژیکی در تشخیص لپتوسپیروز جایگاه مهمی دارند. میکرو آگلوتیناسیون (MAT) استاندارد طلایی محسوب می‌شود ولی یک آزمایش روتین و قابل اجرا در آزمایشگاه‌های تشخیص طبی نیست و توسل به روش‌های آسان‌تر و دارای حساسیت و ویژگی بالا یک ضرورت است. هدف این مطالعه راهاندازی و ارزیابی یک روش الیزای غیرتجاری کمی، با استفاده از آنتی‌ژن‌های استخراج شده از چند گونه بومی شایع در ایران بوده است.

مواد و روش‌ها: تعداد ۹۸ نمونه مثبت و ۵۴ نمونه منفی که با MAT آزموده شده بودند و ۳۰ نمونه شاهد در این مطالعه با روش ذکر شده بررسی شدند. جهت تعیین cut off برای الیزای خانگی، از یک کیت الیزای تجاری معتبر به نام SERION ELISA classic leptospeira. IgM استفاده شد و نتایج حاصله با آن مقایسه، برابر سازی و استاندارد گردید.

یافته‌ها: برای الیزای تجاری یک مورد منفی کاذب و یک مورد مثبت کاذب حاصل شد. در الیزای خانگی تعداد موارد مثبت کاذب ۱۰ و موارد منفی کاذب یک عدد بود. مقادیر حساسیت، ویژگی، ارزش اخباری مثبت و منفی و بالاخره درستی تمام الیزای خانگی به ترتیب ۹۹/۱، ۸۹/۱، ۹۰/۷، ۸۹/۸، ۹۰/۸ و ۹۴/۲ تعیین شد.

نتیجه‌گیری: با توجه به حساسیت و ویژگی بالای الیزای خانگی راهاندازی شده در این مطالعه و تشابه نزدیک آن با مطالعات قبلی انجام شده توسط محققان دیگر که اغلب آن‌ها از کیت‌های تجاری استفاده نموده بودند، می‌توان تست IgM-ELISA را در تشخیص لپتوسپیروز انسانی ارزشمند تلقی نمود.

واژه‌های کلیدی: لپتوسپیروز، الیزا، حساسیت، ویژگی

مقدمه

و معتدله مرطوب شیوع دارد [۱-۴]. چهارپایان اهلی و وحشی و جوندگان مخزن این بیماری هستند و باکتری از طریق ادرار خود دفع می‌کنند که می‌توانند در آب و یا خاک مرطوب زنده مانده و از طریق خراش جلدی، به بدن میزبان

لپتوسپیروز یکی از شایع‌ترین بیماری‌های مشترک انسان- حیوان در جهان است که در مناطق گرم‌سیری، نیمه گرم‌سیری